

[Anne Grete Holmsgård]

årsage de miljømæssige problemer, der er i Hjarbæk Fjord, og for den sags skyld også i Lovns Bredning og i Limfjorden. Derfor synes jeg, at det er rimeligt, at staten også er medvirkende denne gang, og det mener jeg egentlig også at staten bør være på det økonomiske plan.

Det er rigtigt nok, at det umiddelbart er dyrt, men det er jo faktisk også dyrt at lade være. Det har været dyrt for fiskeriet i Hjarbæk Fjord, som er væk, og det har været dyrt for det muslingefiskeri, der har været i Lovns Bredning, men som ikke er der mere, fordi Lovns Bredning også er blevet påvirket stærkt af dæmningen, fordi vandudskiftningen er blevet ringe og bundvendingerne er taget til i det område.

Det vil også være dyrt, mener jeg, med hensyn til rekreative områder. Det er klart, at det ikke kan stilles op i kroner og øre på samme måde, men det betyder dog immervæk noget, at det sand, der var i fjorden, og de bademuligheder, der var, nu er forsvundet, fordi det simpelt hen er blevet til mudder.

Så er det klart, at der er en konflikt mellem landbrugsinteresser og fiskeriinteresser. I denne sag er miljøinteresserne og fiskeriinteresserne temmelig sammenfaldende, og hvis man regner det op økonomisk, så tror jeg faktisk, at en almindelig økonomisk udregning ville give fiskeriinteresserne ret, men så vidt jeg ved, er der faktisk ikke lavet nogen økonomiske undersøgelser om landbrugsinteresserne. Miljøet er undersøgt meget grundigt, men ikke det andet. Så vidt jeg ved, er det også sådan, at langt det meste af det areal, som i givet fald – ifølge hr. Sønderby, var det vist – skulle inddæmmes, er almindelige græsningsområder, det er våde engarealer, som kun kan bruges til, at husdyr græsser på dem.

Vi kan selvfølgelig tage en diskussion om, om det i øvrigt ikke også har nogen perspektiver vedrørende vores øvrige landbrugspolitik, om den i den grad skal være baseret på animalsk produktion. Det mener jeg ikke den skal, men jeg mener, at man nok kunne sige uden at træde for meget i det, at fiskeriinteresserne i dette spørgsmål er større og økonomisk mere betydelige end de landbrugsmæssige interesser, der er involveret.

Steffensen (KrF):

Forslaget om Hjarbæk Fjord har vi som nævnt behandlet før. Der er ingen tvivl om, at intentionen med det naturligvis er at få så gode vilkår som muligt genskabt omkring Hjarbæk Fjord. Man kan se forskelligt på, hvordan man får det gjort. Nogle har den samme opfattelse som forslagsstillerne, at det alene skal ske ved en saltvandsløsning, og jeg er ikke utilbøjelig til at mene, at forslagsstillerne har ret. Jeg tror, at der er meget, der taler for, at en saltvandsløsning er bedre end en ferskvandsløsning. Så er det sagt ligeud, men jeg vil også sige, at vi står over for et andet meget væsentligt hovedpunkt i al vor lovgivning, og det er respekten for de decentrale afgørelser i amter og kommuner. Stort set alle partier herinde har haft den opfattelse, at det var en god idé, at væsentlige beslutningsprocesser blev lagt ud til amter og kommuner. Sådan har vi opbygget vores system i en lang række tilfælde, og sådan har vi indtil i dag ønsket at det skal være.

Det ønsker vi stadig i kristeligt folkeparti. Det ønsker vi også, når vi må konstatere, at der nogle steder træffes beslutninger, som man kan være enig eller uenig i. Skal der være logik i, at man vil respektere det decentrale styre, må det gælde, både når det er noget, der tiltaler éns egne holdninger, og når det går imod éns overbevisning; ellers er der intet ansvar og ingen rimelighed i det.

Uanset sympatien for forslaget vil kristeligt folkeparti, når et amtsråd via sit demokratiske flertal har bestemt, at der skal en anden løsning til, absolut respektere den løsning. Derfor kan vi ikke medvirke til forslaget, som det ligger her.

Der er det gode at sige, at amtsrådet, som har den opfattelse, at en ferskvandsløsning er den bedste, virkelig er begyndt at strenge sig an. Jeg mener også, at det nok var på tide. Som miljøministeren gjorde rede for, er virkningerne af bestræbelserne ved at kunne gøre sig gældende i 1987, og det er der jo ikke lang tid til.

Derfor må vi sige, at vi ikke kan støtte forslaget, idet det decentrale beslutningsorgan, som amtsrådet er, ikke skal tilsidesættes af kristeligt folkeparti, fordi vi har ønsket, at det skulle have ansvarsområder overgivet. Det har det fået. Det har nu taget nogle alvorlige tiltag, som det håber og regner med vil have gode virkninger allerede i 1987.